

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

"Vänj den unge vid den väg
han bör vandra, så viker
han ej av från den när han
blir gammal."

Ords 22:6

Vem formar dina barn?

- Utanför skolan ingen undervisning? Sid 4
- Föräldrar flyr Sverige, sid 10

En hälsning från Tallåsstugan 2012

Text: Emanuel Johansson

Tallåsstugan i Drevdagen blev platsen för årets skolungdomsvecka. Flera av oss som i år var med som föräldrar och lärare kunde minnas tillbaka till 1990 och -93 då Maranataförsamlingen också arrangerade skolungdomsvecka där. Vi tackar Gud för det som då såddes och idag bär frukt samtidigt som vi med stort allvar ber för den nu uppväxande generationen.

Den 4-10 februari samlades pilgrimsbarnen, (hemundervisade barn ifrån Norge och Sverige) tillsammans med föräldrar och lärare till sportlovsvecka i Drevdagen, norra Dalarna.

Vi fick uppleva några fantastiska dagar tillsammans. Tallåsstugan är omgiven av orörd natur och många av oss fick under dagarna se både älg och rådjur i skogen. Till vår ankomst hade man kört upp skidspår i anslutning till huset.

Som pulkabacke kunde vi använda uppfarten till huset. Där tävlade både små och stora. På kvällarnas prisutdelning belönades alla som deltagit med en chokladbit. I samma backe som pulkatävlingarna genomfördes åktes också skidor och snowboard.

Sean från Dominikanska republiken provade på att åka skidor för första gången. Han avskräcktes inte av de första vurporna, utan kämpade sig till skidåkningens färdigheter.

Här är vi som var med.

Omgivningen var fantastisk. Här är brasan som gjorts i ordning i skogen.

Linda Boman med sina två minsta på startlinjen.

En av dagarna gjordes en gemensam utflykt i skogen. Vårt värdfolk, Folke och Astrid Mossbäck ordnade med scoterskjuts en bit in i skogen där en stor brasa gjorts i ordning. Efter några sånger grillade vi korv och njöt av den vackra omgivningen.

Avskildheten och lugnet på den för stressade stockholmarna enskilda platsen, bidrog till koncentrationen under bibellektionerna och väckelsemötena på kvällarna.

Med pedagogisk vana från mångårig erfarenhet av hemundervisning kunde de som talade förmedla ord och budskap som både små och stora hade stor behållning av.

Vi fick höra om den sanna glädjen, om att vara redskap i Herrens händer. Om vad det

innebär att ha Gud till far.

Robin Vidén talade om hur Gud kallar på oss, illustrerat med djuren som på Guds maning gick in i arken. Själva var jag en Elefant som efter en vända i lokalen kom in i arken (under bordet vid talarstolen).

Tage Johansson talade om hur viktigt det är att söka att bli fylld med Guds Ande.

Undervisningen under dagarna fick sitt gensvar särskilt i sista kvällens möte när vi upplevde en förkrosselse och ett starkt behov av att söka Gud i bön. Stor och liten gick fram till förbön, vi bad med och för varandra.

Mötet avslutades med en segermarch runt i lokalen.

Ja, många av oss fick uppleva något mer av Jesus under dessa dagar.

Själv upplevde jag en förnyad inspiration att fortsätta arbetet för evangelium. Det är nåd att få vara med!

Bed för barnen! ■

Everybody Hallelujah!

Bimsen Damal t h tillsammans med sin fru och deras två söner.

Hälsningar från Bimsen Damal i Nepal

På sin knackiga engelska berättade Bimsen Damal på Maranataförsamlingens sommarkonferens 2009 om hur han mött Jesus. Han sa: "Everybody Halleluja". Orden räckte inte riktigt till, men alla förstod och lovade Gud för vad som skett. Då hade han genom ett torgmöte ett år tidigare kommit i kontakt med församlingen. Därefter bodde Bimsen en tid i församlingens storfamilj. När han senare var tvungen att återvända till sitt hemland upplevde han kallelsen att tjäna Gud.

Därför får vi nu ofta hälsningar och Bimsen berättar hur de samlas till möten med ropet Maranata - Jesus kommer.

Tacka Gud för att evangelium når ut. Bed för Bimsen och Guds verk i Nepal!

Från Marita Leijonhufvud i Örebro

Att vara frälst

Du kanske kallar dig frälst. Tänker att när du en gång har tagit emot Jesus så gäller det livet ut. Det är sant. Men det betyder inte "en gång frälst alltid frälst". Du kanske har timliga omsorger, försummad bibelläsning och bön eller utebliven församlingssamfundskap. I Hebréerbrevet 10:25 står det. "Låt oss inte överge våra egna sammankomster." Allt detta vill föra dig bort från Jesus och tron. Du tänker att det inte är så farligt. Känner dig inte som "avfälling"! Att du i alla fall är frälst! Men du märker inte att den onde har fått fotfäste i dig; att han är en tjuv och bara vill slakta och förgöra. (Johannes 10:10)

Om det här är din situation så fly till Jesus och be om förlåtelse. Om du ångrar dig så förlåter han dig och renar dig från alla synder. Jesus är nådefull och du ska få uppleva att han ger dig sann glädje och frid i fullt mått. Lita på Jesus. Det är värt sitt pris att följa Honom.

GUD VÄLSIGNE DIG
Marita Leijonhufvud

Sven Inge Johansson i Örebro hälsar!

I somras drabbades Sven Inge av en stroke. På sjukhuset fick han gå igenom många svåra provningar men fick också uppleva Guds hjälp och fick bli använd av Gud.

- Gud är god mot sina barn. Gud hör bön!
Tacka Gud och fortsatt att be, är Sven Inges hälsning.

MIDNATTSROPET

Sprides fritt

6 nr/år

www.midnattsropet.se 08-98 56 83

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE
Berno Vidén berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR
Stina Fridolfsson stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION
Ulla Näsholm ulla.nasholm@midnattsropet.se
Emanuel Johansson emmanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:
www.midnattsropet.se
E-post:
info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Mediacenter.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

TRYCK
BMC Tryck & Förlag,
Bromma 2012

ISSN 1653-5871

© **MIDNATTSROPET**
För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

MARANATA- FÖRSAMLINGEN

BESÖKSADRESS:
Bällstavägen 100, Bromma
Pg 44 10 05-6 (Ange ändamål på inbetalningen)

Hemsida: **www.maranata.se**
E-post: **info@maranata.se**

Mission i Dominikanska Rep.
Info (spanska) **do.maranata.se**

BÄLLSTA MEDIACENTER

Hemsida:
www.ballstamediacenter.se
E-post: **bmc@maranata.se**

GEMENSAM POSTADRESS
Box 20134, 161 02 Bromma
Telefon: 08-98 56 83
Telefax: 08-98 21 39

Det fria folket

Utanför kyrkan ingen frälsning - utanför skolan ingen undervisning?

Text: Emanuel Johansson

På 1400-talet antog den Romerska katolska kyrkan dogmen "Utanför kyrkan ingen frälsning". Utan att i detalj studera felaktigheterna med ett sådant påstående kan vi med hjälp av historiens vittnesbörd konstatera att en kyrka som gått i lag med den politiska makten alltid agerat utifrån samma anda. Med monopol på människors religion blir Kyrka och Stat en oslagbar maktapparat. En maktapparat som inskränker människors frihet och självständighet.

Här är det lätt att associera till medeltidens mörker och tänka sig plågade betryckta människor som längtar efter frihet. Men det är inte hela bilden. Det verkar snarare som att den övervägande majoriteten av människor accepterar en överhet som bestämmer vad du ska göra, tro och tänka. I kyrkans glansdagar har det verkat dumdrigt för den enskilde att ifrågasätta kyrkan med sin rikedom, sina lärosäten, traditioner och imponerande organisation.

Men historien vittnar inte bara om en maktmissbrukande överhet. I alla tider har det funnits några som satt den personliga tron och övertygelsen framför etablissemangets anspråk. Förföljda, brända på bål, fängslade och landsförvisade har människor värderat sin frihet att tro och bekänna sig till Jesus mer än fysiskt välbefinnande. Den förföljelse som det fria väckelsefolket fått umbära talar om att det handlar om något mer än mänskliga frihetssträvanden. I vårt land ansågs det så sent som vid förra sekelskiftet att det var den statliga kyrkan som skulle ha hand om medborgarnas trosutövning, bibeltolkning och lära. Under 1800-talets folkväckelser stod kyrkan för en aktiv förföljelse med bl a konventikelplakatet som verktyg. Trots repressalier samlades väckelsefolket till fria gudstjänster. I baptistväckelsen ifrågasatte man också kyrkans utbildningsmonopol och blev svårt ansatta. Många troende fick fly landet.

Dogmen "Utanför kyrkan ingen frälsning" tillhör alltså inte bara medeltidens mörka Europa. Men hur är det då idag?

Både kyrka och stat borde väl för länge sedan ha vuxit ifrån sådana fenomen. Skild från staten, med svikande besöksiffror och omgi-

vet av ett mångreligiöst samhälle har kyrkan definitivt en annan roll idag. Ändå behöver man inte gräva länge förrän man hittar samma typ av maktfullkomlighet och överförmynderi i dagens moderna samhälle. Ett skrämmande exempel är utbildningsväsendet. Statens tydliga ambition är att från tidiga år ta hand om, lära och uppföstra - forma de uppväxande generationerna. Kontrollen av vad och hur du lär dig är ett sätt att bestämma vad du ska tänka, tro och göra. Tidigare har möjligheten att hemundervisa varit en livlina för att föräldrar ska kunna ge sina barn en utbildning efter sin pedagogiska, filosofiska eller religiösa övertygelse i ett annars totalitärt skolsystem. Men i den nuvarande skollagen från 2010 har krafter som definitivt vill ha monopol på det svenska utbildningsväsendet uteslutit den möjligheten. I en tid då kunskap är mer tillgänglig än någonsin ljuder parollen: "Utanför den av staten kontrollerade och styrda skolan finns ingen utbildning". Skall vi då acceptera detta överförmynderi? Ska vi överlämna barnen som statens egendom, eller ska vi hävda att barnen fortfarande är föräldrars ansvar?

Vi måste också våga ställa frågan vad det vi kallar för stat är för något och vilka intressen som står bakom. Bygger Björklund och gänget ett totalitärt skolsystem för sin egen skull eller handlar det om att bygga upp en plattform? I bibeln kan vi läsa om ett totalitärt världsrrike beskrivet som ett vilddjur. Är det detta vi ser konturerna utav?

Var är det fria väckelsefolket idag? Var är de som vågar sätta sig upp emot etablissemanget? Var är de som ropar och som tar konsekvenserna av sin tro? Var är de som vägrar offra sina barn till statens gudsförnekande och ogudaktigt inriktade skolväsende?

Är det möjligtvis så att många inte längre är så fria och därför tvingas följa varje rörelse, varje steg, varje sväng som den stat man gjort sig beroende av. En dag kanske man upptäcker att den stat man rider på blivit ett vilddjur. Jag är rädd för att det då är försent. Nej, nu är det tid för väckelse!

Vilket folk tillhör du? Står du i skaran som tyst accepterar överhetens frihetsinskränkande krav, eller tillhör du det fria folket?

Maranatahälsningar! ■

Levande TRO

Väckelseappell av Arne Imsen 1970

Den levande gudstron hänger inte i luften och påverkas inte av alla växlande stämningslägen, ty den vilar på ett absolut och orubbligt fundament, Guds Ord. Det är predikanternas uppgift att genom sin förkunnelse meddela sant andeinspirerad kunskap om Gud.

Den äktfödda tron är livets mäktigaste och märkligaste tillgång, men den har också många, både fräcka och förföriska motståndare; otro, vantro, övertro och skrymtaktig tro. Hela raden av dessa trosvarianter illustreras och analyseras för det smorda ögat i bibeln. Det gäller

bort från dessa väsensfrämmande och grumliga riktningar till källor med friskt och levande vatten.

Den spiritualistiska tron bygger på synner och uppenbarelser. Den är slug i sina höga anspråk på att representera andliga djupheter och duperar många med sin förment mystiska djupdimension. Den saknar emellertid de för bibeltron främsta kännetecknen; enkelhet, klarhet och fasthet och leder sina efterföljare ut i ett andligt träsk där ingen har möjligheter att orientera sig. Spiritualismen är i alla former ett bålverk underblåst av fallna andar.

Denna tro ignorerar intellektualism, näpser spiritualism och besegrar materialism

verkligen mer än någon gång förr för vår tids väckelsefolk att kunna pröva om den proklamerade tron är sund och baserad på Ordet.

Många kristna tycks vara på jakt efter vidskepliga och svärmiska yttringar, och de drivs utan mål och mening av inspirationer från den ena ytterligheten till den andra.

Andra åter har förlorat kontakten med andelivets inspirationskällor och psykologiserar bort allt övernaturligt med en steril intellektualism.

Men den levande gudstron söker sig

Det finns emellertid en motsatt ytterlighet. Det är förnuftsstron, vars främsta kännetecken är att den alltid stympar evangeliet och begränsar Gud. Det ena är lika snett som det andra. Förnuftsstron är steril och saknar helt senapskornets inneboende egenskaper. Den kan aldrig skapa liv, utan åstadkommer överallt där den får herravälde, andlig död. Intellektualismen har litet eller inget rum för det övernaturliga, inte ens då den uppträder som dogmatikens läromästare.

Dessa avarter och överdrifter har en egendomlig förmåga att tjusa den fallna

människonaturen. I sitt fallna tillstånd, med sitt förmörkade förstånd och sitt hårda otroshjärta bländas människan av dessa villfarelser, som ofta erbjuder barnskap och frälsning utan förödmjukande omvändelsescener. Dessa frälsningsläror ger henne chansen att med religionens stöd och hjälp förverkliga sig själv, utan allt anstötligt krav på korsfästelse av det egna jaget. In i det sista tvistar människan med Gud och vill protestera mot tron såsom frälsningsmetod och blodet såsom frälsningsmedel.

Den levande gudstron representerar emellertid en helt annan natur och har inga som helst behov att gå till rätta med sin egen Skapare. Den söker sig emellertid fram till en fast övertygelse om de ting man icke ser.

Gud har verkligen sänkt sig ned på vårt plan och givit oss alla tänkbara garantier för vår eviga frälsning. Genom tron blir dessa löften levandegjorda och förkroppsligade i nuet och genom hoppet blir de framtida verkligheter för evigheten. Den levande och i nuet verksamma gudstron är inte baserad på traditioner eller kyrkosystem, organisationer eller en mer eller mindre ljum religiös massa och den behöver inte högrävs och högtidliga uttrycksmedel. Den är baserad på Jesu Kristi fullbordade försoningsverk och verkas uteslutande genom honom. Denna tro ignorerar intellektualism, näpser spiritualism och besegrar materialism och skapar genom Ordet och Anden harmoniska och sanna gudsmänniskor, som med enkla ord och uttrycksmedel tillbeder Gud i ande och sanning.

Ja, Gud har verkligen gått hela vägen för att tillgodose våra behov av trygghet och garantier. Han förödmjukar sig själv för att riktigt göra klart för människan sin yttersta vilja. Han ger sina frälsningslöften edlig bekräftelse. Eftersom han inte har någon högre att svärja vid, så svärjer han vid sig själv. Gång efter annan möter vi detta med ed bekräftade budskap i Gamla och Nya testamentet. *"Sannerligen, sannerligen säger jag eder"*, heter det.

Dessa underbara löften har sin löfتمان i den Gud sände, Jesus Kristus. Ingen behöver därför längre leva i ovisshet. Ingen behöver leva kraftlös och vanmäktig. Ingen behöver längre kastas hit och dit som ett viljelöst mähä för främmande inspirationer. Ingen behöver dö i förnuftsstrons kalla öken. ■

Gör dig

Bibelstudium av Sean Ureña

Jesus kommer snart! Denna sanning bör alltid fylla oss med glädje. Men vi bör också vara vaksamma, för var och en av oss har tendensen att falla. Tecknen talar om att Jesus kommer snart, det finns många signaler om detta. Vi har kanske hört om vad som ska ske innan Jesus kommer. Det kommer att ske stora händelser. Solen ska förmörkas, månen ska förvandlas i blod, stjärnorna ska falla. Vi kanske går och väntar på sådana tecken. Men det ska också ske mycket enklare saker, som bibeln talar om. Kanske våra ögon inte förmår se dessa ting. Varför? För vi måste vara förenade med Gud. Han ska hjälpa oss att se dessa ting.

Vi lever i en tid av förberedelse, men också en tid av mörker, det är ett andligt krig. Bibeln säger att tiden är ond. Paulus sade det i sin tid, och vi är ju mycket längre fram i tiden nu än då. Vi är i den tid då var och en bör lyfta sitt huvud och se bortom detta, se vad som kommer. Inte se på vad vi har här, utan se litet längre fram. Det är viktigt vem vi har satt vår tro till. Bibeln säger att vi lever i svåra tider. En tid då var och en måste ha ett hopp att hålla fast vid. Har du ett hopp i Herren? Du måste hålla fast vid detta. De som har lyssnat till Guds kallelse, bör ikläda sig hela sanningen. Ikläda sig Guds rättfärdighet. Det är en tid då varje kristen behöver ta på sina fötter skor som fridens evangelium ger. Varje kristen måste i sitt sinne vara viss om sin frälsning, det vi har fått genom Jesu Kristi blod. Det är viktigt att vi styrker tron i Kristus, tar emot hans ord och gör det till vårt; att vi är omslutna av detta och använder mera tid för att lära oss vad Gud säger. Vi måste hålla ut i bön; vaka och bedja för varandra.

Många är förvillade, bortförda från den rätta vägen. De förlorar tron och hoppet. Det är en tid då vi allt mer bör styrkas i tron och väntan på Jesu Kristi tillkommelse. Det är vårt välsignade hopp, den stora händelsen som många tror och hoppas på. Jesus kommer snart. De ting vi måste kämpa med här i tiden medan

vi väntar på hans tillkommelse är svåra och tunga. Vi kan inte sitta i lugn och ro här och vänta på hans tillkommelse tills han uppenbarar sig. Vi har en fiende som vill få oss att falla och avvika. Ju närmare vi kommer Jesu tillkommelse, dess svårare blir det och mera komplikationer i tillvaron. Det är en andlig kamp. Det är inte så att vi får en svår materiell tillvaro, än om det kan bli så också, men jag talar om en andlig verklighet, något vi erfar i livet. Vi är vittnen till den förvandling vi upplevt i Jesus Kristus och den kraft som verkar i oss. Det finns också en annan andlig sanning. Bibeln talar om andevärldens furstar i den himmelska världen, som strider. Gud verkar till vårt försvar för att människan ska bli frälst, men satan verkar för att människan ska gå förlorad, för att hon inte ska tro på Gud och åkalla hans namn. Det här ser vi klart bara vi håller fast vid Jesus och förtröstar på Gud.

Jesus kommer snart! Denna sanning bör alltid fylla oss med glädje. Men vi bör också vara vaksamma, för var och en av oss har tendensen att falla. Tecknen talar om att Jesus kommer snart, det finns många signaler om detta. Vi har kanske hört om vad som ska ske innan Jesus kommer. Det kommer att ske stora händelser. Solen ska förmörkas, månen ska förvandlas i blod, stjärnorna ska falla. Vi kanske går och väntar på sådana tecken.

Men det ska också ske mycket enklare saker, som bibeln talar om. Kanske våra ögon inte förmår se dessa ting. Varför? För vi måste vara förenade med Gud. Han ska hjälpa oss att se dessa ting.

Nu ska jag bli litet personlig. Jag kommer från ett land där jag aldrig har sett snö. En del kommer aldrig att få se snö. Jag har haft en önskan att en dag få se snö. Och nu har Gud gett mig möjlighet att få komma hit till Sverige, ett land där det finns snö. Men när jag kom hit, hörde jag många vara förargade över att snön inte kom. Vad är det som händer? Det är tid för snö, och den kommer inte! Och jag sa till min fru: -Ni har lurat mig! Det finns ingen snö här! Men hon sa: -Bekymra dig inte. Den kommer! Det var intressant. Men det började hända andra saker. Jag trodde att snön skulle komma i ett nu, på ett ögonblick. Nu var det vinter och snön skulle komma! Men det blev inte så. Men det hände något innan. Bladen på träden började falla av. Temperaturen sjönk, och det blev kallare. Naturen ändrade skepnad. Men jag ville bara se snön. Det var en process som ägde rum, något måste hända först. Djuren fick annorlunda, tjockare päls. De förbereddes för vintern. Och jag bara väntade på att snön skulle komma. Man måste köpa varma kläder för vintern är lång. Men det fanns ännu

redo!

ingen snö. Men plötsligt så föll snön! Det var stort för mig att få se detta. Jag blev verkligen tillfredsställd! Men så här är det också med Herrens tillkommelse. Det finns många som väntar på Jesus, men man vill bara vänta på hans tillkommelse utan att förbereda sig inför de ting som måste ske. Bibeln talar om de ting som ska föregå Jesu tillkommelse. Det behöver inte vara stora, pompösa saker. Det kan vara något väldigt enkelt, som när löv faller från träden och naturen förändras. Man måste ha andliga ögon för att kunna märka hur allvarlig tiden vi lever i är. Jesus kommer. Vi kan vara förvissade om detta.

Jesus kommer, kära vänner, var säkra på det! Jag har väntat i 28 år för att få se snö. En del av er har sett den sen ni var barn. Kanske du har väntat ännu längre på Jesu tillkommelse. Men var fullt förvissad om att han kommer. Det är en sanning. Men under tiden vi väntar, så har Jesus kallat oss att förena oss med honom, att förbereda oss. Vi behöver komma tillsammans och lära av Herren. Nu är det tid för förberedelse. Jesus vill att vi ska bli styrkta och växa upp till Kristi fullhet. Han kallar oss att bära vårt kors. Han kallar oss att bära fram vittnesbördet om frälsningen vi tagit emot och vår tro. Vi bör lyfta vårt huvud, bli styrkta, glömma oss själva, inte ägna oss åt egna intressen. Vi bör bära korset och följa Jesus. Föra fram vittnesbördet om Jesus. Men kom ihåg att vittnesbördet om Jesus Kristus skapar problem och splittring. Många av oss har upplevt det. Det finns en orsak till detta. Vi ska läsa Upp 12:17:

- Och draken vredgades än mer på kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, mot dem som hålla Guds bud och hava Jesu vittnesbörd.

Draken gick för att föra krig mot dem som håller Guds bud och har Jesu vittnesbörd. Vi vet att Satan erövrade världen,

han tror att vi tillhör honom. Han vill ha en värld på sidan av Gud och att vi tillber honom. Men det är bara Gud vi ska tillbedja. Det är bara Hans namn vi ska ge ära. Men människan föll, och böjde knä för fienden. Men Jesus frälste människan. Han har presenterat henne sanningen och gett henne kunskapen om Gud och verkligheten.

den här världen tillhör honom. Och när Jesus ger oss ett budskap som vi vill föra ut som vårt vittnesbörd, finns det vindar som blåser emot. Satan håller sig inte lugn, han försöker få hela världen att tro att han är kärleken. Det finns motvindar. Var och en av oss som vill presentera Jesu budskap för världen, måste konfronteras med dessa motvindar.

Den som vill bli stor i Herren, kommer att möta svårigheter. Du kan få motstånd från dina egna barn. Dina föräldrar, din make, din make vänder sig kanske emot dig och du får konflikter om du verkligen vill tjäna Herren. Du måste hämta kraft och styrka i Honom, för du kommer att få motstånd. Satan kommer inte att spara några ansträngningar för att gå emot dig. Han gör allt för att försvaga dig när du vill läsa bibeln. Vi är här i denna världen, men vi tillhör inte världen. Vi är förkastade och föraktade i den här världen. Ju

Jag har väntat i 28 år för att få se snö. Kanske du har väntat ännu längre på Jesu tillkommelse. Var fullt förvissad om att han kommer.

När broder Roger är hemma med sin familj, har de ett sätt att göra saker på. De har ett sätt att fostra sina barn, de har regler i sitt hem. Så kommer Emanuel hem till Roger, och vill sätta upp sina regler för hur Roger ska fostra sina barn. Vad tror ni då händer med Roger? Kommer han att stillatigande acceptera detta? Nej, han kommer att protestera: -Det är jag som bestämmer här, här gäller mina regler! Så är det i världen. Satan tror att

närmare vi kommer Jesu tillkommelse, dess svårare blir det för oss. Allt svårare blir det att vilja bedja och läsa bibeln och vara i gemenskap med Jesus. Det är mycket lättare att göra vad köttet vill, än anden. Det är mycket enklare att sätta sig och titta på en film ett par timmar. Kanske en serie som håller på i tre timmar. Det är mycket lättare än att läsa bibeln. Vi kanske tänker att det är ju inget ont i det, det gör ju alla människor. Men ett barn

som inte får mat varje dag, kommer inte att växa bra. Det blir försvagat. Om jag inte äter regelbundet, så blir jag svag, mager, utan energi. Om vi inte ständigt hämtar näring i Guds Ord och har gemenskap med Gud, blir vi svaga i tron. Vår andliga tillväxt stannar upp.

Vi måste se detta ur en andlig synvinkel. Allt som har att göra med din gemenskap med Gud och din tillbedjan och andliga tillväxt, kommer fienden alltid att försöka hindra. Om vi inte håller oss säkert fast vid Jesus Kristus, så faller vi när det blir turbulent. Vi blir konfunderade. Vi blir blinda, vi kan inte se, och hämmas i vår andliga tillväxt. Tiden vi lever i är en ond tid. Det är en tid för andligt krig. Gud, hans Son och den helige Ande vill att vi ska vara uppmärksamma på dessa ting. Att vi blir styrkta inför de prövningar som kommer, då faller vi inte.

Vi bör oavbrutet träna vår vilja. Vår vilja behöver alltid vara lagd inför Jesus. Vi har kanske inte så mycket förföljelse nu, men både i detta land och i andra länder kan det komma tider då vi inte får tala om Jesus. Nu är det ganska lungt, vi kan gå ut på torget och tala om Jesus och dela traktater, men det kommer tider då vi inte får göra det. Man kommer att suddas bort namnet Jesus från människors sinnen, för det finns motvindar som kämpar för att vittnesbördet om Jesu Kristi ljus inte ska få komma fram.

Kanske vi inte kan se det på det sättet, men ändå är det en verklighet. Det är bara Jesus och hans Ande som kan uppenbara detta och öppna våra ögon. En människa utan Jesus är i fiendens händer. Gud vill att du och jag är medvetna om detta. Det kommer snart en tid då vi blir kringsspridda.

Jag ska förklara så här: Tänk dig ett såll, och vi kristna är i det och skakas om. Alla som inte har växt och blivit styrkta i Herren, kommer att falla igenom. Vi vet att de små kornen faller igenom, och de som är större stannar kvar. Snart kommer tiden då vi ska sållas. Många kommer att i ångest falla på knä och ropa och bedja om styrka från Herren. De kämpar under svett inför Herren i denna mörkrets tid med andligt krig, de kämpar på knä, studerar Ordet och kämpar med tvivel. Men det finns andra grupper som är okunniga om detta. De tar det lugnt, gör allt för att tillfredsställa sina lustar, de använder inte tid att kämpa, det är inte så viktigt att bedja under nattens timmar. Snart blir det så att

många kommer att tvingas fatta beslut. De kommer inte att märka och se att de är nakna och eländiga, blinda och förvirrade. Så kommer det att vara. Varför? För man har inte fått gemenskap med Gud, de har inte rört vid verkligheten och har inte lärt känna Jesus. De har använt all tid för sig själva. Sina krafter gav de inte till Herren. Och när prövningens dag kommer, så faller man.

Men nu är det tid att förbereda sig. Vi bör ta vara på denna tid. Inte söka vår

Nu är det tid att förbereda sig. Inte söka vår egen vilja, utan låta Guds vilja leda oss, så vi kan stå ut med de onda dagarna.

egen vilja, detta jag som ständigt sätter sig upp emot Gud, utan låta Guds vilja leda oss, så vi kan stå ut med de onda dagarna. Vi får lyfta upp våra huvuden, och luta oss mot Jesus. Söka honom, ge vår tid åt honom. Det finns ting som vi måste ge tid – vårt arbete, våra studier, våra familjer, våra barn. Det är viktigt. Men det som är ännu viktigare är att ge Jesus tid. Ge tid åt Gud. Studierna och arbetet i den här världen, de timliga tingen, är inte så viktiga som det att ge Jesus tid. Kära ungdomar, förankra er i Gud. Vi måste gå till Jesus, han är vår ledare. Var inte rädd att vittna om Jesus. Än om det är motvind, kom ihåg att Jesus alltid är med. Jesus är alltid med, han vill hjälpa dig. Han leder oss och hjälper oss att vandra framåt.

Snart kommer Jesus. Vi måste vara förberedda för den dagen.

Det är så angeläget att var och en av oss är medvetna om den tid vi lever i. Att vi är medvetna om att endast i Guds kraft kan vi stå trygga, endast med Jesu liv och den helige Ande kan vi stå fasta när vi attackeras. Det är viktigt att var och en reser sig upp och ikläder sig hans rustning, att vi blir fyllda av hans Ande och vandrar och sprider hans ljus. Amen. ■

En

Tage
Johansson

Den bibliska historien lär oss att Guds stora och heliga plan och åstundan alltid har varit att få äga en boning bland människorna där hans härlighet skulle kunna uppenbaras. Gud visar detta redan i skapelsens morgon när han planterade en lustgård med en inhägnad, det vill säga en avskild plats där han kunde umgås med människan. Där de kunde få del av hans härlighet. Går vi vidare i historien visar Gud, under GT:s tid genom tabernaklet i öknen, templet på Salomos och Esras tid samt Hesekiels syner och uppenbarelsen, på ett tempel. Gud ville ha en helig och avskild boning för hans och människans räkning - en uppenbarelseplats. Över tabernaklet visade Gud sin närvaro i molnstoden om dagen och i eldstoden om natten. Gud var närvarande hos sitt folk.

För att Gud skulle vara närvarande skulle boningen vara helig och avskild för honom. Tabernaklet var heligt eftersom det var gjort efter Guds mönsterbild. Guds ord är heligt och när någonting existerar efter ordet är det heligt. Gud sa till Mose: *"Se till att du gör allt efter den mönsterbild som har blivit dig visad på berget."*

Salomo är också ett exempel. Han får, genom vad Gud har uppenbarat för David, i uppdrag att bygga ett hus åt Herren att bo i. Det står i 1 Kon 6:11-14 att om Salomo vandrade och gjorde efter de befallningar som Gud hade givit honom, skulle Gud på honom uppfylla de ord han hade talat till David, nämligen att Gud ville bo mitt ibland Israels barn. När Salomo hade fullgjort allt står det i 2 Krön 5:14 att Herrens härlighet uppfyllde detta Guds hus. Detta skedde så påtagligt att prästerna inte kunde gå in i huset.

Ytterligare exempel på hur Gud är angelägen att äga en boning åt sig själv, är då han uppväcker den persiske konungen Kores ande om att bygga ett hus åt *"him-*

Guds boning

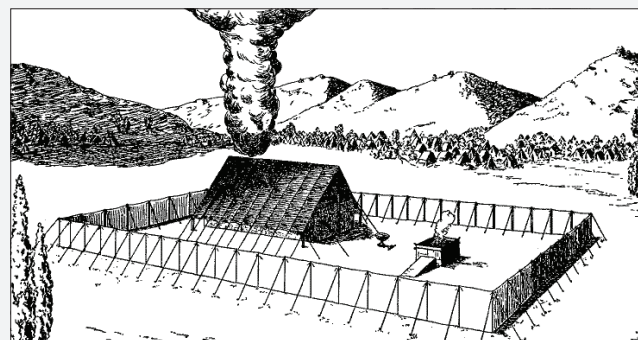
melens Gud". (Esra 1:2)

Jesus själv sa vid ett tillfälle då han som barn var i templet i Jerusalem, då Josef och Maria letade efter honom.

- Visste ni då inte att jag bör vara där min fader bor.

Det var det tempel som Jesus senare rensade och som ytterligare en tid därefter upphörde att existera.

Tabernaklet och templet som vi läser om i Gamla Testamentet hade sin funktion under denna tid, men de fungerade också som förebilder till Nya Testamentets förhållande där Guds församling är detta tempel. I Efesierbrevet som har blivit kallat "församlingsbrevet", står det i kap 2 att de troende byggs upp och sammanlutes för att växa upp till ett heligt

Tabernaklet i öknen - en förebild till Guds församling.

tempel i Herren.

Petrus beskriver i 1 Petr.2:1-10 fem steg som vi skall uppleva för att, som han uttrycker det i vers fem, uppbyggas som en levande sten i ett andligt hus, och bliva ett heligt prästerskap.

- Så läggen då bort all ondska och allt svek, så ock skrymteri och avund och allt förtal.

Och då I nu ären nyfödda barn, så längten efter att få den andliga oförfälskade mjölken, på det att I genom den mån växa upp till frälsning, om I annars haven "smakat att Herren är god". Och kommen till honom, den levande stenen, som väl av människor är förkastad, men inför Gud är "utvald och dyrbar"; och låten eder själva såsom levande stenar uppbyggas till ett andligt hus, så att I bliven ett "heligt prästerskap", som skall frambära andliga offer, vilka genom Jesus Kristus äro välbehagliga för Gud. Det heter nämligen på ett ställe i skriften: "Se,

jag lägger i Sion en utvald, dyrbar hörnsten, och den som tror på den skall icke komma på skam." För eder, I som tron, är stenen alltså dyrbar, men för sådana som icke tro "har den sten som byggningsmännen förkastade blivit en hörnsten", som är "en stötesten och en klippa till fall". Eftersom de icke hörsamma ordet, stöta de sig; så var det ock bestämt om dem.

I åter ären "ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk", för att I skolen förkunna hans härliga gärningar, hans som har kallat eder från mörkret till sitt underbara ljus.

I som förut "icke voren ett folk", men nu ären "ett Guds folk", I som "icke hadn fått någon barmhärtighet", men nu "haven fått barmhärtighet". (1 Pet 2:1-10.)

Steg 1 finner vi i vers 1: att vara villig att lägga bort allt vad ondska heter.

Steg 2, i vers 2, handlar om att äga en längtan efter Ordet. Vilket förhållande har vi till Bibeln? Är den en daglig eftertraktad läsning? Är det andliga livet friskt och sunt, finns det en stor aptit på andlig föda?

Steg 3 finner vi i vers 4. "Komma till honom"

Många kom till Jesus, men få hade mod att följa honom, man mäktade inte med att förenas med en som var utfrys, hånad och förföljd. Som dessutom sa att de som inte försakade allt för att gå Guds väg kunde inte vara hans lärjunge. Petrus skriver: *"Kom till honom, den levande stenen, som väl av människor är föraktad men inför Gud är utvald och dyrbar."*

Steg 4 finns i vers 5. *"Låten eder själva såsom levande stenar uppbyggas till ett andligt hus."* När Salomo byggde templet, frigjordes stenar från ett stort berg. De högs ut på plats, de frigjordes helt från ett sammanhang för att sättas in i ett nytt sammanhang. Vi förstår säkert bilden. Gud sätter in stenen efter sin plan, Gud väljer åt oss. Det heter att Gud satte mannen i Edens lustgård, och vidare *"Gud har i församlingen satt"*. I en kropp har varje lem sin givna plats. Jesus gick

omkring och frigjorde stenar; han sa: *"följ mig"* och på pingstdagen fanns stenarna på plats: *"Alla var församlade med varandra"*. (Apg 2:1)

I Jerusalem fanns nu ett heligt tempel som blev uppfyllt av Guds härlighet. Aposteln Paulus arbetade intensivt för att varje församling som han hade i sin vård på varje plats, skulle växa upp till ett heligt tempel i Herren.

Historien visar då det gäller Guds levande församling att den alltid genomgår en förändring. Antingen är den inne i ett uppbyggnads- eller ett nedbrytnings-skede. Den efterapostoliska tiden ger ett klart vittnessbörd om hur fort en förändring kan ske.

Gud har i alla tider brukat och utfört stora ting genom enskilda redskap, men då det gäller församlingen har situationen varit annorlunda. Församlingens upprättelse har skett vid vissa tidsepoker. Gud har varit hänvisad till den rådande situationen, om hans folk är i Jerusalem eller i Babylon, om det råder ett Filadelfia- eller Laodiceatillstånd.

I den tid vi lever vill Gud till fullo upprätta sin församling. Han vill föra den tillbaka till ursprunget, till *"det som var från begynnelsen"*, då församlingen var uppbyggd på apostlarnas grundval där hörnstenen är Kristus Jesus själv. Inte bara som en doktrin eller lärosats, men en praktisk erfarenhet.

Det handlar alltså idag om den Apostoliska församlingens upprättelse i denna avslutningsens tid för församlingen. Gud kallar och uppenbarar genom en profetisk vision.

Gud kallar och uppenbarar sig för var och en, som han gjorde med Samuel i templet, genom en uppenbarelse så att hjärtats ögonpar ser vad andra inte ser. Gud kallar idag människor över hela vår värld, att komma ut till honom "utanför lägret" och bära hans smälek.

*"Utanför lägret må
Hela brudeskaran stå.
Då är den fri att gå
Värld o farväl."*

Maranata – du vår Herre kom! ■

Föräldrar flyr Sverige

Text: Berno Vidén

Frågan om hemundervisning har på ett dramatiskt sätt aktualiserats i och med att nya skollagen trädde i kraft för snart ett år sedan. En över hela världen framgångsrikt växande rörelse möter i Sverige på starkt motstånd och föräldrar som valt hemundervisning som skolform förföljs av myndigheterna. Redan har minst tolv familjer tvingats lämna landet under hot om repressalier i form av anmälningar till sociala myndigheter och dyra böter. I ett fall dömdes föräldrarna att betala inte mindre än 180 000 kronor i vitesföreläggande och hotades med ytterligare 100 000 kronor i böter för innevarande läsår. Familjen flydde och är idag bosatt utomlands.

En annan familj har fått sitt barn omhändertaget med den enda angivna orsaken att familjen hemundervisade. I det fallet var familjen på väg att lämna Sverige för att flytta till mammans hemland Indien, men sociala myndigheten tillkallade polis som genom ett dramatiskt ingripande omhändertog den då 7-årige pojken Domenic ombord på flygplanet, där han bryskt skildes från

sina föräldrar. Idag, snart tre år senare, pågår fortfarande rättsprocesser i deras ärende. Fallet har väckt många reaktioner främst från internationella människorättsorganisationer, och så sent som i februari månad 2012 dömde Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter till Domenics familjs fördel och uppmanade svenska myndigheter att omedelbart återföreina familjen.

Flertalet av landets hemundervisande föräldrar har valt att stanna i Sverige och därmed tvingats in i långa utdragande processer för att hävda den mänskliga rättighet det innebär att själva välja och utöva den form av utbildning man anser vara bäst. Flera av dessa familjer har utsatts för anmälningar till socialen av rektorer som vet att enda problemet är att barnen inte infinner sig till lektionerna, men de vet också att de får sin undervisning tillgodosedd. I dags dato finns det många ärenden som ligger och väntar på dom i olika instanser, ett

betungande och krävande arbete för alla de familjer som själva måste orka med och bekosta allt det extraarbete kommunen åsamkar dem.

Samhället blir alltmer likriktat och toppstyrt. Planer att införa obligatorisk förskola från tre års ålder dryftas och föräldrarnas roll som uppfostrare marginaliseras. Den människosyn som genomsyrar utbildningsväsende, arbets- och kulturliv, är skrämmande och borde vara en varningsklocka för varje ansvarstagande förälder. Som förälder är du marginaliserad att ta hand om dina barn på "fritiden", som en av regeringens utredare uttryckte sig. ■

Kortnytt • Kortnytt • Kortnytt • Kortnytt •

Dags för biblioteken att hbt-certifieras

Flera av landets vårdinrättningar, ungdomsmottagningar, elevhälsan, tandläkarmottagningar med flera har en sak gemensamt. De är specialutbildade och godkända av statligt finansierade RFSL i hbt-frågor. Målet är att få så många som möjligt att gå deras kurs och skriva under på den människosyn RFSL står för, där direkta

abnormiteter upphöjs till norm. Senast i raden står nu biblioteket i Hallonbergen i kö för att erhålla det åtråvärda certifikatet. Bland annat ska all personal efter kursen ha fått lära sig ett nytt genustänkande, där gränserna mellan könen utradas och där familjen med äktenskapet som grund klassas som en bisak.

Radio Maranata!

Stockholm 88 Mhz
Tid: Alla dagar kl 08.00
Månd & Onsd kl 18.00

Göteborg 94,9 Mhz
Tid: Tisdagar kl 21.00
Lördagar kl 15.00

Sänds också via nätet:
www.maranata.se

Husmöte i Rörvik!

Text: Ulla Näsholm

Hilleborg, beläget på Skolgatan 3 i Rörvik, där familjen Helen och Karl Olov Pettersson med sina tre barn residerar, är ett fäste för evangelium på orten. Därifrån utgår evangeliibudskap på ett kraftfullt sätt i hela Smålandsregionen.

MR hade förmånen att vara med i ett möte lördagen den 4 februari. Här kommer en glimt från sammankomsten.

Tolv personer var samlade, samma antal som Jesu första lärjungar. De flesta var på Jesus Kristus troende, medan någon eller några inte riktigt bekände sig som Jesu lärjungar. Det framkom i det lilla mötet där människor kunde lägga fram sin personliga

mötet flöt fram. Helen är alltid beredd med sånger och inspirerade med spontana inlägg eller förslag av mer praktisk karaktär; ringa till någon som behövde uppmuntran, eller föreslå en paus för fika...

Sång och musik blev en överväldigande upplevelse. Det lyfte, bar och hördes troligen i hela området. Sång efter sång, frågor och vittnesmål avlöste varandra. **Börje Hoff** som kommit ända från Stockholm var med och vittnade, sjöng och spelade. Spelet på högsta volym förstås och många gamla sånger plockades fram, sjöngs och "koms ihåg".

Bert Arvidsson från Sandsjöfors sjöng, predikade, vittnade och själavårdade.

Ingen var överksam, blev det tyst en stund ställdes en fråga eller sjöngs en sång. Och sånger fanns det på lager. Ett helt lass pärmar med sånger fanns tillgängliga om det skulle behövas.

Helen och Karl-Olov och några fler i gruppen är ofta ute och sjunger och vittnar och de har oftast texterna i ryggmärgen, så att säga.

Mötet blev långt och inrymde också brödsbrytelse.

Efter mötet, eller rättare sagt som en förlängning av samlingen bjöds på förtäring av enklare och uppskattat slag – bland annat korb med bröd.

Karl Olof i mitten höll i mötesledningen. Tv Ulla Näsholm.

Annica med gitarren och Börje med dragspelet.

Helen gör i ordning fiket till husmötet.

situation och mötas av vägledning både från Skriften och vittnesmål från erfarna troende som vandrat med Jesus under lång tid.

Karl Olof höll, nästan omärkligt, i ledningen medan

Väckelse i gamla Hjälmseryd

Året var 1982 då många berördes av den väckelse som drog fram över smålandsfältet. Helen och Karl Olov var med bland dem som då kom till tro. De blev frälsta och döpta i Missionsförsamlingen. Som en konsekvens av sin omvändelse vigdes de, även det i samma församling, efter att i flera år varit sammanboende.

Prästen på orten var inte helhjärtat glad över väckelsen, men han medgav att den gav positiva effekter just med tanke på att flera par som bodde tillsammans ville reglera sina

förhållanden och lät viga sig, för att också juridiskt, och inför lagen vara ett par.

Så har åren gått och Helen och Karl Olov har fortsatt att vara Jesu lärjungar. Deras hem står öppet för människor, både trons folk och behovets barn hittar vägen hem till dem.

Så står de där på sin plats på muren och bygger, andra står längre bort, och tillsammans får vi alla vara med och bygga upp murarna. Mursleven i ena handen och svärdet i den andra! Och Guds rike tar gestalt – blir synligt så människor kan frälsas! ■

Evangelium befriar!

Text: Zebastian Vidén

Helt plötsligt en morgon var alla jättereligiösa. Folk på gatan talade om Gud. På Twitter och andra internetfora regnade det kommentarer om den yttersta tiden och att Jesus snart är här. Några dagar senare verkade dock allt ha återfått sin balans. Visst, Gud finns kvar däruppe. Men vi sköter vårt härnere. Vardagen var åter ett faktum igen.

Vad som hade hänt var att Dominikanska republiken drabbades av ett jordskalv. Skalkvet som mätte 5.3 på Richterskalan orsakade dock inga större skador.

Dominikanska republiken är ett religiöst land. De allra flesta tror på Gud, eller något

övernaturligt väsen av något slag. Om någon skulle påstå för en dominikan att Gud inte finns så skulle det med stor sannolikhet uppfattas som ett bisarrt påstående. ”Om inte Gud finns, vem skapade då jorden?” svarade någon en gång med ett litet finurligt leende på

det påstående.

Gudstron finns alltså. Man fruktar Gud. Man är rädd för Gud. Men för alltför många människor stannar det där. Gud finns, men långt borta i himlen, och när det händer något, till exempel ett jordskalv, så vet man att Han är på väg hit - och

då är det bäst att skärpa till sig och bli en god kristen. Och en god kristen vet alltför många hur man ska gå tillväga för att bli. Först bör man skaffa sig rätt kläder så att man får tillåtelse att gå in i kyrkan. Sedan när man lyckats ta sig över tröskeln in i kyrkan, så kommer nästa påbud. Och sen nästa. Och nästa. Om man är tillräckligt duktig så kanske man kan få bli döpt så småningom.

Religion.

All denna kunskap om Gud, all denna kunskap om bibeln, blir inget annat än klingande malm och en ljudande cymbal, för man har gått miste om grunden för evangelium; nämligen Guds kärlek som uppenbarades i Jesus.

Församlingens uppgift i Do-

Denna termin får 564 barn skolundervisning genom den hjälp församlingen förmedlat

Stöd vidare satsningar i missionen
PG 44 10 05 - 6

Ett sto

- till missionärerna i Do

En hälsning från David Smeds

I slutet av januari åkte Monica och jag för att besöka vår äldste son, svärdotter och barnbarnen i Texas. Jag hade vid några svaga tillfällen ”lovat” Berno Vidén att jag kanske kommer förbi för att studera Maranatas missionsarbete. Jag råkade hitta en specialfunktion på resesajten Expedia.se. Vad händer om jag knappar in min hemresa från Houston och tar en liten sväng via Karibien närmare bestämt Santo Domingo? Mot ett hanterligt pristillägg var det möjligt.

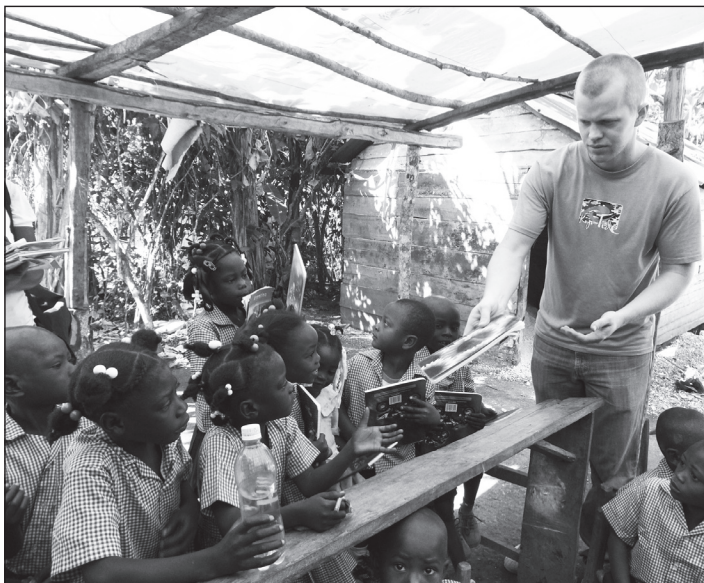
Den 7e februari, tisdag morgon kl 03.00, körs jag ut till Houstons inter-

minikanska republiken och Haiti är inte att presentera ytterligare en inriktning av religiös kristendom. Sådana finns det redan tretton på dussinet av. Evangelium däremot, är det glada budskapet om Gud som älskar människan så mycket att Han lät sin egen son dö i människans ställe. Där har vi frigörelse. Och det är först när människan är fri som hon kan börja tjäna Gud på ett rätt sätt. Tjäna av kärlek.

Under februari månad reste vi över till Haiti. Ett av resans syften var

att betala för 354 barns skolgång. Barnen som bor i en liten by som heter Mont-León är väldigt fattiga och de flesta av dem skulle troligen inte kunna gå i skolan om det inte vore för hjälpen de får. Vi tog också med oss kollegieblock och pennor till samtliga elever, vilket verkligen uppskattades. Behoven är fortsatt stora, men vi får göra det lilla vi kan, så välsignar Gud.

Vi har nu även utlovat hjälp till ytterligare 210 skolbarn i Belle-Terre, en liten by som också den ligger en bit utanför Baptiste, och som om möjligt

Zebastian delar ut skrivblock och pennor till eleverna i Mont Leon.

Dominikanska republiken är ett religiöst land. Utmaningen är att nå fram med ett befriande evangelium.

är ännu fattigare. Genom offer och gåvor kan vi nu också betala för dessa barns skolgång med början denna termin. Vi har även kunnat förmedla mat till behövande. Flera familjer som vi kommit i kontakt med och som har olika behov har fått en liten men betydelsefull hjälp. Mediciner har överlämnats till den lokala läkarstationen.

I Santo Domingo är skolan nu i full gång och det är Nahdja

och Theresia som varje morgon reser ut till samhället Palavé där ett tjugotal barn är elever i församlingens skola. Varje vecka samlas vi även till bibelstudier och andra möten både i Palavé och i Las Palmas. För en vecka sedan var det en ung mamma som lämnade sig till Gud i ett möte i "La Cañada" i Las Palmas. Gud är fortfarande verksam, och det är vi tacksamma för. ■

rt tack minikanska republiken!

nationella flygplats, sedan via Atlanta ut till Karibien. Landar tretiden i Santo Domingo och möts av Berno, Nahdja, Theresia och Zebastian.

Sen följde några näst intill obeskrivliga dagar. Först fick jag se skolarbetet i Palavé där Theresia och Nahdja gör allt för att de fattiga barnen ska kunna få en gedigen start i livet. Att kunna läsa, skriva och räkna är för oss självklara färdigheter men inte där.

Berno antydde under onsdagen att det kanske var möjligt att åka till Haiti och se arbetet i Baptiste. Detta resulterade i att Zebastian, Berno och undertecknad

David Smeds med missionärerna på plats.

skulle resa per omgående.

Jag hoppar över vägbeskrivningar, men konstaterar att vi kom fram till Baptiste. Jag hyrde en jeep så att vi bekvämt skulle kunna komma ut till byn Mont-León. I denna by som ligger några kilometer utanför Baptiste bekostar Maranataförsamlingen skolgång för över 500 barn.

För mig är det nästan obegripligt att man utan Sida stöd och annat kan ge så mycket till så många. Var resan bekväm? Nja, jag satt och skakade i hytten tillsam-

mans med en livligt rattande haitier. De andra ansåg att resan skulle göras stående på jeepflaket.

Vi träffade rektorn i Mont-León som brinner för att kunna bygga en riktig skola med väggar och sånt. Vi fick träffa

skolbarnen och alla lärare. Förfriskade med kex och läsk skakade vi sedan tillbaka till basen i Baptiste. Detta är bara några korta glimtar men av uttrymmesskäl avslutar jag med.

- Tack till Maranataförsamlingen och mitt stora tack till alla tidningens läsare som stöttar detta imponerande arbete. Men största tacken går till Gud som ger missionärerna kraft i en ofta slitsam vardag.

David Smeds

En kristen kultur

Appell av Emanuel Johansson

Lösningen för oss var och en i vilken situation vi än befinner oss, är att få möta Jesus. Att vi får en ny blick på honom.

Jag vill börja med att läsa några verser ur Uppenbarelsboken. Vi känner till att i inledningen av Uppenbarelsboken hittar vi brev till några församlingar i Mindre Asien.

Till Laodiceas församling läser vi en fruktansvärd analys av läget:

- Men nu, då du är ljum och varken varm eller kall, skall jag utspy dig ur min mun. Du säger ju: 'Jag är rik, ja, jag har vunnit rikedomar och behöver intet'; och du vet icke att du just är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.

Men så står det också där:

- Se, jag står för dörren och klappar; om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Den som vinner seger, honom skall jag låta sitta med mig på min tron, likasom jag själv har vunnit seger och satt mig med min Fader på hans tron. Den som har öra, han höre vad Anden säger till församlingarna. (Upp 3:20)

Halleluja! Tänk att det här budskapet nådde till församlingen i Laodicea. Det

fanns en möjlighet, det fanns en väg till seger: Se, jag står vid dörren och klappar. Det är ett hoppets budskap, därför att det finns en som har gått före, det finns en som har vunnit seger. Därför är det så för dig och mig, att vilken situation vi än har hamnat i så finns det möjlighet att vinna seger, därför att det finns en som har gått före, det finns en som har vunnit seger. Se, jag står vid dörren och klappar. Vi får släppa honom in, vi får bjuda in Jesus i våra liv. Ofta går vi och ser oss runt omkring och tycker allt är så eländigt. Men tänk att vi får se på Jesus! Tänk att få släppa in honom i sitt hjärta, ha honom för sitt sinne, den som vinner

seger – en har vunnit seger och genom honom kan också vi gå. Än om vi är i Laodicea finns möjligheten att släppa in Jesus i våra hjärtan. Om du har olika tankar, är låst i ditt sinne och har uppmärksamheten på det horisontella planet

och bara ser vad människor representerar, är det lätt att fälla modet. Men du får se på honom. Tänk att få se på honom som har gått före och vunnit seger. I allt vi läst om, i allt detta fanns en möjlighet, en väg till seger. Det ska vi ta vara på. Vi kan söka oss fram till ett nytt möte med Jesus.

Jag är så tacksam för de bibeldagar vi haft, att vi fått lyssna till Guds Ord. Måtte det få uppmuntra oss att gå vidare tillsammans med Herren. Det är underbart att få skåda in i

något av Herrens tankar och planer. Jag tänkte på ett Ord som står i Johannes första brev:

- Därigenom har Guds kärlek blivit uppenbarad bland oss, att Gud har sänt sin enfödde Son i världen, för att vi skola leva genom honom. (1 Joh 4:9)

Jesus Kristus är densamme. Han är den han alltid har varit. Vi läser att Gud är kärlek, och så har det alltid varit. Genom sin stora kärlek och nåd uppenbarade han sin kärlek ibland oss i det att han sände sin enfödde son. Han kom, det fanns inte plats för honom. Han fick komma till det enklaste, det svåraste. Han fick böja sig ned. På detta sätt blev han synliggjord för oss här i tiden. Det blev konkret, man kunde röra vid honom. Jesus mötte människorna.

Vi kan läsa om synagogföreståndaren som lade fram sitt problem, och ville att Jesus skulle komma hem och hela hans dotter. Hela byn kom i rörelse och följde honom. Ändå tog sig Jesus tid att stanna och hjälpa kvinnan som hade blodgång. I dessa enkla händelser uppenbarades Guds kärlek. Genom detta förstår vi också något av församlingens kallelse och tjänst i den tid vi nu lever i. Gud vill ha en plats där han kan uppenbara något av sig själv.

Det finns verkligheter som är fördolda hos Gud. Men Gud vill inte att det ska förbli osynligt, han vill göra det synligt.

I Jesu möten med människor uppenbarades Guds Kärlek. Bilden är en konstnärs tolkning av när Jairus dotter uppväcktes.

Då behöver han ett redskap. Han behöver ett upprest folk. Därför är det så viktigt att vi låter honom utföra sitt verk ibland oss. Vi lever i ett samhälle idag, där vi ofta går med den felaktiga uppfattningen att allt är så bra. Vi har ett modernt samhälle med socialt skydd. Vi har olika institutioner som tar hand om de olika problemen i samhället. Så påverkas vi av den omgivande kulturen som vi lever i. Vi måste befrias ifrån att vara välfärds-svenskar. Vi måste börja leva efter andra principer. Vi måste bli ett annorlunda folk. Jag ska ta ett exempel. Under året har det kommit flera larmrapporter om hur man tar hand om våra äldre i samhället, och hur riskkapitalisterna sparar in och skor sig på äldre människor. Vi tycker att det är så hemskt. Och det är klart att det är hemskt. Men jag tror att problemet ligger litet djupare. Vi är påverkade av ett samhälle där vi har ersatt normala relationer mellan människor med institutioner. Vi har vant oss vid att institutionerna tar hand om våra barn. Institutionerna formar ungdomen, och det är också institutionerna och samhället som tar hand om våra äldre. Det är institutionerna som ska ta det sociala ansvaret för människor som lider nöd.

Så har vi kommit till den situationen att vi inte kan känna vårt eget ansvar för varandra. Vi har kommit till den situationen att det är främmande för oss att sträcka ut en hjälpsam hand. Det är högst ovanligt att vi tar oss tid att besöka någon bara för att den personen är ensam i sitt hem, eller kanske behöver hjälp att göra matinköp och sådant som vi tycker att "det ska samhället sköta genom min skattesedel". Jag tror att vi är alldeles för påverkade av den kultur vi lever i.

Man märker vilken skillnad

det blir när man kommer till ett annat land som inte har något socialt skyddsnät som här. Jag märkte det när jag kom till Dominikanska republiken, till exempel. Det fanns en helt annan relation mellan människor, grannar och andra. Det var helt naturligt att prata med varandra, fråga hur det är, osv. Vi märker också här i Sverige, när det kommer människor från andra kulturer, hur man är mån om att ta hand om sin släkt, osv.

Problemet med Sveriges äldrevård är inte i första hand riskkapitalisternas girighet utan att normala relationer människor emellan har ersatts med samhälleliga institutioner.

Det finns stora skillnader. Nu tror jag inte vi ska ha modell vare sig från dominikaner, araber eller svenskar. Men det finns en annan kultur. Det är genom evangelium. Det finns en kristen standard, en kristen kultur som borde vara en verklighet bland Guds folk. En kultur som handlar om att uppenbara något av Gud här i tiden, som ett vittnesbörd om honom. Det är församlingens uppgift. Det är därför vi är här. Då är det så viktigt

att vi får vara med om att församlingen upprättas på område efter område. För att Jesus ska bli uppenbarad, för att de verkligheter som är i honom ska bli synliggjorda här i tiden.

Må den här visionen få vara levande i våra hjärtan, må vi söka honom. För vi vet att snart är striden avblåst, snart ska vi flytta hem. Snart är evakueringen ett faktum. Men tänk om vi den korta tid vi har kvar kunde uppenbara någonting av

Gud, av evangelium, i den omgivning och tid vi lever i. Det handlar ofta om mycket enklare saker, konkreta, som när Jesus gick här på jorden. Det var enkla möten med människor, men det uppenbarades någonting som var av himlen, som var av Gud själv. Hans kärlek blev uppenbarad i de steg han tog, i de möten han hade med människorna. Därför är det en underbar nåd och möjlighet att få vara med och komma in i tjänsten för Jesus, den kallelse han har för oss var och en. Han har en underbar kallelse till dig.

Nästa gång du möter en människa kanske Gud kan uppenbara sin kärlek genom dig. Det kan vara en kärleksfull blick, kanske en hälsning, kanske en fråga: Hur mår du? Det här är självklart ingenting som kan komma genom ansträngning, utan det handlar om att ge det gudomliga livet utrymme, så det kan yttra sig igenom oss. Låt oss be att Gud får ta hand om oss, att vi får tjäna honom. Amen. ■

I vår tid vill Gud bli känd i och genom församlingen.

Förföriska vindar över svensk kristenhet

Vurmen för kyrkofäderna

Stig Andreasson

Vi skall börja den här artikeln med några citat från tidskriften "Keryx", citat som verkligen belyser hur traditionen från kyrkofäderna faktiskt höjs till skyarna i Sverige idag.

Kyrkofädernas påstådda nyckelroll.

- Kyrkofäderna har tagit ett stort kliv in i det kristna medvetandet i Sverige och citeras nu utan problem av frikyrkofolk som innan knappt vetat om deras existens. (Benjamin Ekman)

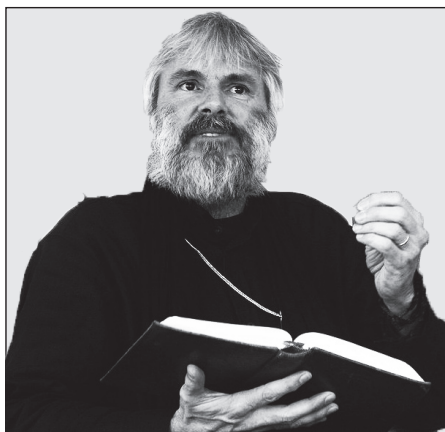
- Pingstvännerna lärde mig att älska Bibeln. Men det var kyrkofäderna som hjälpte mig att förstå Bibeln. Kan man förstå Bibeln utan att lyssna till dem som var dess första läsare? Om vi rycker upp Bibelns texter från den jord ur vilken den sprang fram och fick sin näring, kommer vår uppfattning om vad Bibeln lär att spreta i alla möjliga riktningar. Så står vi där med brottstycken av godtyckliga tolkningar, avhängiga av vår egen tids förutsättningar och vår falangs tycke och smak (Peter Halldorf)

-Vad vi idag inte alltid har insett är faran med att undervärdera den historiska kyrka i vars hägn Skriften växte fram. (Ulf Ekman)

Några inledande anmärkningar till detta vurmiga intresse för kyrkofäderna.

I det första citatet möter vi ett glädjerop över att kyrkofäderna numera klivit in i frikyrkligheten, där man tidigare knappt vetat om deras existens. Sin vana trogen framställer "Keryx" frikyrkofolk som okunniga och inskränkta. Jag kom osökt att tänka på ett besök som jag

gjorde hos en frikyrkopastor. Medan jag beundrade hans digra boksamling upptäckte jag att där fanns hela samlingen av kyrkofädernas skrifter på engelska. Eftersom jag kände pastorn ganska väl var jag övertygad om att böckerna inte bara var till prydnad i bokhyllan. Han hade säkert läst det mesta i dem. Alla har säkert inte studerat ämnet lika ingående. Men att folk i allmänhet och frikyrkliga i synnerhet skulle vara så totalt okunniga om kyrkofäderna tror jag är ett dåligt underbyggt påstående. Att förkunnelsen

Peter Halldorf talar sig varm om kyrkofäderna från tiden då apostlarnas förkunnelse redan hamnat i skymundan.

inom frikyrkliga väckelserörelser inte gjort sig bemärkt för ett ständigt citerande av kyrkofäderna, är ju ganska naturligt. Det har alltid varit förkunnelsen av Bibelns budskap som varit den bärande stommen i all andlig väckelse.

Vad gäller de övriga citaten så är det

förnämst en anmärkning som behöver göras. Det är att om jag inte haft vetskap om vem som hade skrivit dem, skulle jag utan tvekan tro att författarna var katolska eller ortodoxa teologer och apologeter. Att de skulle kunna ha sin hemvist i församlingar och rörelser som hör till den evangeliska familjen, förefaller vid första påseende helt otänkbart. Men tyvärr är det ju så i alla fall. Och då uppstår många frågor. Men vi måste hellre rikta sökarljuset på själva innehållet i ovanstående citat. Och vi måste se efter om denna vurm för traditionerna från kyrkofäderna är sund och förnuftig eller inte.

Kyrkofädernas påstådda nyckelroll för rätt Bibelförståelse.

Peter Halldorf vittnar om att det var kyrkofäderna som hjälpte honom att förstå Bibeln. Och han ställer frågan: Kan man förstå Bibeln utan att lyssna till dem som var dess första läsare? Detta är egentligen en märklig fråga. Bibelns första del, de gammaltestamentliga böckerna, hade givetvis haft många läsare långt före kyrkofädernas tid. Men dessa omtalade fäder var absolut inte heller de första läsarna av Nya testamentets apostoliska skrifter. De som först läste exempelvis aposteln Paulus många brev, måste ju ha varit de troende i de församlingar, till vilka breven var adresserade. Detsamma gäller de övriga apostoliska skrifterna. De första adressaterna måste också ha varit de första läsarna. Dessa har knappast efterlämnat några skrivna vittnesbörd om

hur de uppfattat budskapet i de apostoliska breven – inte utöver vad apostlarna själva har antytt. Paulus gläder sig till exempel över att de kristna i Tessalonika tog emot det ord som apostlarna predikade som ett Guds Ord. Eftersom de tog emot apostlarnas muntliga predikan på det sättet, finns det ingen anledning att tänka att de inte skulle ha gjort detsamma med apostlarnas skrifter.

Den viktiga frågan blir då till slut denna: Beror människors förståelse av det apostoliska budskapet på om de levde omedelbart efter apostlarnas tid eller först i en senare tidsepok? De andliga ledarna i den första generationen efter apostlarna kallas ofta *"apostoliska fäder"*. Efter dem kom sedan de s.k. *"kyrkofäderna"*, vilkas liv och inflytande sträckte sig åtskilliga sekler framåt i tiden och som kom att utforma det vi kallar *"fornkyrkan"*. Men varför skulle inte den helige Ande kunna ge senare tiders kristna och även oss idag samma ljus över Skriften som både urförsamlingen och kyrkofäderna? Visar inte hela den kristna historien att det under alla tidsepoker funnits församlingsledare, teologer, förkunnare, missionärer och vanliga troende som haft en djup insikt i Guds Ord?

Vi får inte undervärdera den historiska kyrka i vars hägn Skriften växte fram, skriver **Ulf Ekman**. På grund av den förvirring som ibland råder då man talar om *"den historiska kyrkan"*, måste vi ställa en fråga. Vilken var denna historiska kyrka i vars hägn Skriften växte fram? Rätt svar är: Det var givetvis den urkristna, apostoliska kyrkan. Och den bör vi naturligtvis inte undervärdera på något sätt. Men skulle benämningen *"den historiska kyrkan"* syfta på den romerska rikskyrkan som så småningom blev påvekyrka, då uppstår historisk förvirring. De första kristna var nämligen inte romerska katoliker.

Kyrkofädernas tolkningar stämmer inte alltid med bibelns budskap.

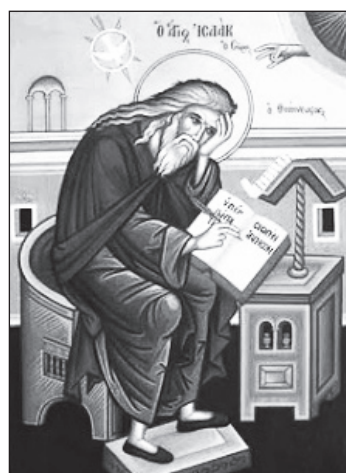
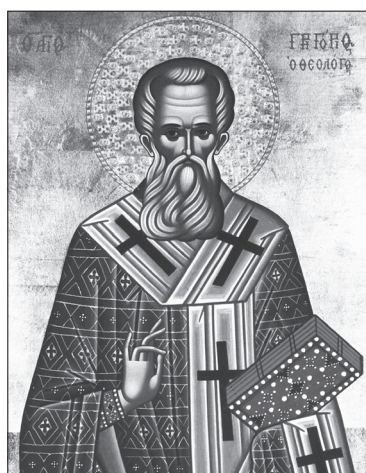
Kyrkofäderna är alltså inte den jord ur vilken den heliga Skrift sprang fram. Påståendet att vår uppfattning av Bibelns lära kommer att spreta i alla möjliga riktningar, om vi inte håller oss till kyrkofäderna, stämmer inte heller med verkligheten. Det är att totalt romantisera kyrkofäderna. Pingsteologen **Göran Lennartsson** skriver: "Det är inte en enhetlig kristen syn som kyrkofäderna

lämnar efter sig. Vilka kyrkofäder skall man då följa? Ja, det blir den stora frågan. Följer vi dem alla kommer säkert vår uppfattning om Bibelns lära att spreta i alla möjliga riktningar. Kyrkofäderna är nämligen en brokig skara.

Men vi går vidare. Efter att ha varnat oss för att ignorera kyrkofäderna, ger Peter Halldorf oss alldeles gratis, men förmodligen omedvetet, två exempel på allvarliga avvikelser från biblisk tro som han hämtar från vissa kyrkofäder. Den första lyder så här:

- Den tidiga kyrkans viktigaste teologiska axiom var: "Gud blev människa för att människan skulle bli Gud."

Den meningen anses härstamma både från **Ireneus** (140-202) och **Athana-**

T v Gregorius av Nazianz och t h Isak Syriern.
Kyrkofäder som på senare tid framhållits i svensk kristenhet.

sius (295-373), men återges ofta något annorlunda, som exempelvis: *"Kristus blev som oss för att vi skulle bli som Han."* Betyder detta nödvändigtvis ett bokstavligt och totalt gudomliggörande av människan? Knappast. **Gregorius av Nazianz**, (329-389) uttrycker sig tydligare: *"Jag blir Gud när själen blir förenad med gudomen."* Dessa föreställningar om människan som blir Gud är intimt förbundna med olika former av mysticism. Enligt ortodox tänkande uppstår det nya livet i Kristus genom de heliga mysterierna (sakramenten) samt genom kontemplation och meditation. Människans gudomliggörande är ett stort tema i den ortodoxa kyrkan. Men även romerskkatolsk katekes innehåller detta teologiska axiom. Målet med Jesu människoblivande sägs vara att göra människan till Gud.

I vår tid har trosrörelsen förkunnat detta på sitt sätt. *"Den troende är lika mycket en inkarnation av Gud som Jesus är det."* (Kenneth Hagin). Olika grenar av "New Age" erbjuder också en mängd tekniker och metoder som syftar till att

göra människan medveten om sin egen gudomlighet. Man skall finna Gud inne i sig själv. Detta har blivit verkligt populärt i vida kretsar.

Vad säger Bibeln om detta?

Psalmisten sade till Herren i sin bön: *"Du är stor och du gör under. Du ensam är Gud."* (Psalm 86:10) Herren själv talade följande ord genom profeten Jesaja:

- Före mig blev ingen Gud formad, efter mig skall ingen komma. Jag är den förste, och jag är den siste, förutom mig finns ingen Gud. (Jesaja 43:10, 44:6)

Detta är en verkligt grundläggande biblisk sanning. Den sataniska lögn som förledde de första människorna var *"att de skulle bli som Gud."* (1 Mos.3:5) Och

satan själv föll från sin höga ställning därför att han sade i sitt hjärta: *"Jag skall göra mig lik den Högste."* (Jes.14:14) Då den slutlige Antikrist framträder säger Bibeln att *"han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud."* (2 Tess.2:4) De som hävdar människans gudomliggörande befinner sig alltså i dåligt sällskap.

Men trots detta citerar givetvis också de Skriften. De påminner oss om att Jesus citerade Psalm 82, där det står: *"Ni är gudar, ni är alla den Högstes söner."* Det bibelordet handlar om överhetspersoner, som kallades gudar på grund av sitt gudomliga uppdrag. Det uppdraget skötte de ibland dåligt. Därför säger följande vers i Psalmen: *"Men ni måste ändå dö som människor dör."* Det står alltså klart att detta skriftord inte handlar om ett bokstavligt gudomliggörande av människan.

Det är sant att Gud skapade människan till sin avbild, men det betyder inte att Han gjorde en gudomlig kopia av sig själv. Det är också sant att psalmisten i sköna ordalag beskriver människan som ett Skaparens mästerverk.

- Vad är då en människa att du tänker på henne, eller en människoson att du låter dig vårda om honom? Dock gjorde du honom nästan till ett gudaväsen, med ära och härlighet krönte du honom. Du satte honom till herre över dina händers verk. (Psalm 8:5-6 i 1917 års översättning).

Uttrycket *"nästan till ett gudaväsen"* visar människans höga bestämelse. Svenska Folkbibeln översätter det med *"ringare än Gud."* Vi måste ha klart för oss att Psalm 8 har en dubbel betydelse. Den talar både om människan, som är satt till att råda över och bevara skapel-severket och om Jesus, den fullkomlige Människosonen, som en gång skall åter-upprätta skapelsens harmoni, vilket vi människor misslyckats med. Psalm 8 måste därför läsas i ljuset av Hebreerbrevets andra kapitel, men det kan vi inte gå närmare in på just nu.

Det är likaledes sant att Skriften säger att de troende en gång skall bli Jesus lik och formas efter hans bild, men det blir först och främst i hjärta och sinne. Enligt aposteln Petrus blir vi redan här *"delaktiga av gudomlig natur"*. (2 Petrus 1:4) Det är ett av Bibelns sätt att definiera den nya födelsen, vilken dock inte gör oss till gudar, varken med stort eller litet "g". Då Paulus talade till filosoferna i Aten bekräftade han vad några grekiska skalder förut hade sagt, nämligen att *"vi är av hans (Guds) släkt."* (Apg.17:28). Det betyder att vi människor har ett gudomligt ursprung. Vi härstammar absolut inte från aporna. Vi är skapade till att ha gemenskap med Gud.

Av nåd skall vi i uppståndelsen få nya kroppar och bli delaktiga av oförgängligt liv. Men gudar blir vi inte. Tvärtom säger Guds Ord att

- Gud skall upprätta sitt tabernakel bland människorna och han skall bo hos dem och de skall vara hans folk. (Uppb.21:3)

Himlen blir befolkad, inte av små gudar, men av Guds folk. Eftersom somliga kyrkofäder fört fram tanken att Jesu människoblivande (inkarnation) hade som mål att göra människan till Gud, tar vi också med apostelns ord i Galaterbrevet 4:4-5:

- När tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt.

Att få söners rätt betyder rätt till barnskap hos Gud. Jesus blev alltså inte människa för att vi skulle bli "gudar" men för att vi skulle kunna bli Guds barn.

En annan avvikelse från allmän kristen tro, som Peter Halldorf hämtar från en 18

av östkyrkans fäder, kan rubriceras på följande sätt:

En extrem form av universalism, läran om allas slutliga frälsning.

Vi citerar Halldorf:

- När det heter att "Gud försonade världen med sig genom Kristus" är ingenting undantaget: varken människor eller djur, himmel eller jord, synligt eller osynligt, varken det som lever i haven, växer på marken eller rör sig i luften. Nej, säger Isak Syriern, en av östkyrkans främsta lärare, inte ens demonerna är undantagna. Kristi seger, då han nedsteg i dödsriket och uppstod igen, omfattade allt och skall en dag mynna ut i nya himlar och en ny jord.

Vad som är Guds vilja med avseende på alla människor behöver vi inte sväva i okunnighet om. Skriften säger att

- Gud vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen. (1 Tim.2:4)

- Ty Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus. (2 Tess.5:9)

Men frälsningen är inte villkorlös. Vi kan absolut inte förneka Jesu egna ord

svavel, där han skall vara i evigheternas evigheter. (Uppb.20:10)

Både djävulen själv och hans demoner går alltså samma öde till mötes.

Den universalistiske kyrkofäder som Peter Halldorf citerar stöder sig möjligtvis på orden i Kol.1:20 där det står att

- Gud beslöt att genom honom (Kristus) försona allt med sig, sedan han skapat frid genom blodet på hans kors – frid genom honom både på jorden och i himlen.

Säger dessa ord att alla blir frälsta till slut? Nej, men de säger att hela skapelsen en gång skall uppnå fullkomlig harmoni i kraft av Jesu försoningsverk. Upprättandet av denna harmoni innefattar emellertid också Guds rättfärdiga och slutliga dom över dem som motsätter sig Hans goda och kärleksfulla vilja.

Satan och hans demoner har ända från början valt att inte bara motsätta sig men också bekämpa Guds vilja. Kommer de en dag att förändra denna sin upproriska hållning? Bibeln har i varje fall ingen antydning om att den Helige Ande skulle kunna verka sinnesändring och trons lydnad hos de onda andemakterna. Jesus säger om satan att han är lögnens fader och att sanning inte finns i honom. Om

Vi har inte svar på allt i Guds eviga rådslut. Men vi har ingen tillåtelse att gå utöver Skriftens tydliga ord.

om den dubbla utgången. Han säger klart och tydligt:

- Den som tror på Sonen, han har evigt liv, men den som icke hör samman Sonen skall icke få se livet, utan Guds vrede förblir över honom. (Joh.3:36)

Därför uppmanar Frälsaren oss att välja

- den trånga port och smala väg som för till livet istället för den vida port och breda väg som för till fördärvet." (Matt.7: 13-14)

Vårt liv och vår vandring har alltså två möjliga utgångar och mål.

Men enligt kyrkofäder **Isak Syriern** blir inte bara alla människor frälsta. Inte ens demonerna sägs vara undantagna i den slutfrälsning som gäller allt och alla. Vi måste beakta att i Bibelns lära om den slutliga domen görs ingen skillnad på demonerna och deras herre som är djävulen själv. Jesus talar om

- den eviga elden som är beredd för djävulen och hans änglar. (Matt.25:41)

Förtappelsen var alltså ursprungligen ämnad att vara en förvisningsort för satan och hans demoner. Bibelns sista bok säger att

- djävulen skall kastas i sjön av eld och

djävulen och allt hans anhang skall bli frälsta måste Gud bruka sin allmakt och därmed tvinga dem till underkastelse och med våld fösa dem in i himlen. Vi har ingen antydning om att Gud någonsin har brukat eller kommer att bruka sin allmakt på ett sådant sätt. Han våldför sig inte på någon av sina skapade varelser. Ingen blir tvångsdeporterad till himlen.

Dessutom måste vi väl säga att om Isak Syriern har rätt då blir hela frälsningshistorien ett gigantiskt gäckspel. I tusentals år har satan och hans demoner bedragit människor och skapat ett inferno av lidande, våld och krig på jorden och så skulle Gud till slut ta hela anhanget i kragen och tvinga dem att bli snälla och gudfruktiga, så de kan komma in i himlen! Nej, vår frälsnings historia är inte ett gäckspel. Vi har inte svar på allt i Guds eviga rådslut. Men vi har ingen tillåtelse att gå utöver Skriftens tydliga ord. Därför måste vi ta avstånd från de kyrkofäder som proklamerade obibliska och spekulativa teorier. ■

Förbli i Jesus

Församlingen som Guds ögonsten är något av huvudtemat i hela skapelseberättelsen. Det Gud för evärdliga tider har bestämt för dig och mig är att vi ska få leva i hans härlighet, att vi ska få vara hans Sons älskade brud.

Bibeln förklarar för oss att ända från apostlarnas tid lever vi i ändens tid, en kort tid kallad för församlingens tidsålder. De sista flyende minuterna av denna nådens tid lever vi i nu, en tid som är på väg att rinna ut. Bibeln är alltid väldigt angelägen om att påminna om hur kort och dyrbar tiden är. Vi tycker att nu har det gått en så lång tid som två tusen år, men tänk inte på det sättet. Gud är långmodig och vill att människor ska komma till kunskap om sanningen. Det finns en orsak till att församlingen fortfarande är kvar på jorden. Hon har ett uppdrag att fullfölja.

Johannes skrev: "Nu är ändens tid". Apostlarna talade om tidens korthet, men också om att församlingen lever i ändens tid, den församling vi får tillhöra, den som Herren Jesus Kristus själv upprättade på Golgata.

Vi läser i 1 Joh kap 2:28 och framåt:

- Ja, kära barn, förbliven nu i honom, så att vi, när han en gång uppenbaras, kunna frimodigt träda fram, och icke med skam nödgas gå bort ifrån honom vid hans tillkommelse.

Förbli i honom, står det. Paulus skriver till Kolosserförsamlingen om den kamp han har just för att de skulle få en rätt kunskap om Jesus. När han skriver till dem ligger den kunskapen som ett

centralt budskap till syskonen. Det hade kommit in krafter, villolärare, som ville dra dem bort ifrån det mest centrala: att äga en rätt kunskap om Jesus. När vi har en sann kunskap om Jesus, lever vi också i en sann upprättelse. När vi har en sann kunskap om Jesus, och det blir en del av våra liv, då blir vi också allt mera lika honom. Vi får lära känna honom ännu mer för var dag som går.

Här säger Johannes: Förbli i honom. Detta är hemligheten till allt som har

med församlingens liv och tjänst att göra; att förbli i Jesus. Johannes sätter här på sin spets hur viktigt det är att äga denna relation till Jesus, något som är knutet in i evigheten, den dag när han uppenbaras och vi ska träda fram inför honom med all frimodighet. Tänk att få stå där en dag och som Paulus utropa: Jag har fullbordat mitt lopp. Vi är framme nu! Målet är nått! Det gäller att förbli i Jesus.

Vi läser vidare:

- Om I veten att han är rättfärdig, så kunnen

Vi lever i en svår och komplicerad tid, en tid då vi nås av budskap som kan vara förvillande och förförande.

I förstå att också var och en som gör vad rättfärdigt är, han är född av honom. Se vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi få kallas Guds barn, vilket vi ock äro. Därför känner världen oss icke, eftersom den icke har lärt känna honom. Mina älskade, vi äro nu Guds barn, och vad vi skola bliva, det är ännu icke uppenbart. Men det veta vi, att när han en gång uppenbaras, skola vi bliva honom lika; ty då skola vi få se honom sådan han är. (1 Joh 3:1-2)

Förbli i honom. Vi lever i en svår och komplicerad tid, en tid då vi nås av förvillande och förförande budskap från alla möjliga håll, där Jesus förringas till att bli enbart en del i ett pussel som man sätter ihop. Men du, förbli i Jesus, jag kan inte nog understryka detta. Förbli i Jesus och det frälsningsverk han fullbordat en gång för alla. Det behövs inget mera, och det finns inget att lägga till i det som han har gjort. Vi måste läsa om Golgatadramat i Johannes 19, om dessa minuter som kom att förändra hela världshistorien. Från detta ögonblick kan vi tala om ett förr och ett nu som ingen annan händelse i världshistorien. Det finns många viktiga händelser att uppmärksamma, också i det profetiska skeendet. Skapelsen är en

sådan. Men då vi kommer till den här punkten där Jesus upphängd på korset uttalar sina avgörande ord, då är vi framme vid en punkt då allting förändras. Han utropar: Det är fullbordat. Inte halvt eller delvis förändrat. Nej, det är fullbordat. Han har fullbordat frälsningsverket, och gjort precis allting nytt.

I detta frälsningsverk föds en ny skapelse – församlingen, en ny kropp som han har gjort färdig. Församlingen utan Jesus existerar inte, det är helt otänkbart. Jesus utan församlingen är också otänkbart. Vi är en kropp, vi är ett i honom. Tack gode Gud för Golgata. Tack gode Gud för frälsningen. Tack gode Gud att detta inte är ett människoverk som vi ska försöka sträva oss fram till. Man blir så trött av alla religioners försök att sträva sig fram till Gud, när allting står där färdigt. Hemligheten är att förbli i Jesus och se hur han har rest oss upp och gjort oss till ett folk, ett folk som är församlingen.

Psalm 22, skriven av David, beskriver försoningen på ett underbart sätt. Vad David kunde förstå av frälsningen vet jag inte, men det står om honom att han var en man efter Guds hjärta. David har skrivit oerhörda psalmer som gett oss

visioner om Gud och vår Frälsare. Ändå fanns det ting som var fördolda för honom, hemligheter han aldrig kunde skåda in i, men som du och jag har fått uppenbart. I denna psalm, kanske skriven tusen år före Jesu födelse, får vi en försmak av Golgatadramat:

- Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Jag brister ut och klagar, men min frälsning är fjärran. (v 2) - Men jag är en mask, och icke en människa, till smälek bland män, föraktad av folket. - Alla som se mig bespotta mig; de spärra upp munnen, de skaka huvudet. (v.7-8) Såsom glupande och rytande lejon spärrar man upp gapet mot mig. (v 14) - De dela mina kläder mellan sig och kasta lott om min klädnad. (v 19)

Egentligen skulle vi läsa dessa texter parallellt med evangelierna. Bibeln är så överbevisande när den talar om för oss vem Jesus är. Den lämnar ingenting åt slumpen. Allt är förberett långt innan världens grund var lagd. Dessa verser vi nyss citerade talar om precis vad som skedde på Golgata, exakt vad som hände med Jesus. Dessa detaljer kunde vare sig David eller någon annan människa känna till. Inget ben skulle sönderslås på honom (v 18). Det gjorde man ju annars på alla som korsfästes. Men inte på Jesus. Rövarna som hängde bredvid fick sina ben sönderslagna, men inte Jesus. Inte något av det som har hänt under frälsningshistorien är en slump. Det är Gud, som långt innan världens grund var lagd, har full kontroll och ser till änden. Han har allt i sin hand. Här fick David vara den röst som basunerade ut till folket att det kommer en befriare. Det står längre fram, sista versen i denna psalm:

- De skall träda fram och förkunna hans rättfärdighet för det folk som skall födas, att han har gjort det.

Vad är det han har gjort? ”Det är fullbordat”, utropade Jesus. Det är så många som vill förringa försoningen, men det folk som skulle födas, föddes på Golgata.

Jag skulle kunna fortsätta att måla upp Kristus. Det underbaraste som finns är att få dricka det levande vattnet av honom. Soldaterna, hans fiender stack upp hans sida, och ut från Honom strömmade blod och vatten. Vilka motsägelser. Hans död ger oss dessa levande källor att ösa ur. Han gav sitt liv, vi får dricka, äta, mättas av Jesus.

Vi ska kort påminna om några av dessa trons hjältar som bibelordet lyfter fram,

I vår tid talas mycket om uppdateringar. Det går några månader, så kommer en bättre version. Gud uttalar sitt ord, och så står det mest perfekta där, färdigt.

de som vandrade i gemenskap med Gud, och längtade efter det som vi har fått se. Jesus talade om att Abraham längtade efter att få se hans dag – han fick se den. Det fanns saker och ting som dessa gamla testamentets gestalter aldrig kunde skåda in i, något som var långt mera än de hade. Vi läser om Adam, Hanok, Abraham, Mose, David och Jesaja. Tänk alla dessa underbara profetior Jesaja presenterar. Det finns väl ingen som har målat upp Jesu lidande och utgivande som Jesaja har gjort. ”Han blev slagen för våra missgärningar, näpsten blev lagd på honom...” Tänk alla dessa redskap som Gud har använt under frälsningshistorien för att peka fram emot Honom.

Men du och jag har fått ännu mer, då vi har fått skåda in i den hemlighet som låg fördold hos Fadern och Sonen. Det som ingen av dessa stora män kunde skåda in i - de visste ingenting om församlingen och ingenting om Kristi hemlighet. Mose var betrodd i hela Guds hus: *”Jag talar med Mose, öga mot öga. Han är betrodd i hela mitt hus.”* Han talade också med andra som fick föra fram hans budskap, men när det gällde Mose så var han Guds nära vän, men ändå var det ting som Mose inte fick se. Det fanns en hemlighet som var så värdefull och så stor, att den inte skulle uppenbaras förrän den tiden var inne.

Jag ska en stund ta er med in i detta enorma skeende som har sin kulmen i Golgata, ursprungsplatsen för församlingens liv. I 1 Mos 2 läser vi: *”Så blevo nu himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara.”*

På sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt skapelseverk. Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, ty på den dagen vilade han från allt sitt verk som han hade skapat och gjort. Skapelsen är avslutad. Jorden är full av liv. Allt står där färdigt, precis som Gud hade gjort det. Och Gud sade själv att allt var gott. När Gud skapar något, då är det perfekt. Tänk dig hur det är när människor bygger och utvecklar; i vår tid talas mycket om uppdateringar. Det går några månader, så kommer en bättre version, och sedan en ny uppdatering. Sedan kommer något som ska vara ännu bättre, och bättre och bättre. Men så är det inte med Gud. Gud säger sitt ord, och så står det mest perfekta där, färdigt. Han skapar med sitt ord. Sedan kan det komma någon och försöka göra det bättre, men det finns det ingen som kan. Vår Skapare har gjort himlar och jord på ett sätt som ingen än i

dag kan förstå hur allt kommit till. Man skapar sina teorier och försöker på alla sätt genom forskning att förstå. Miljarder satsas för att utforska universum med vintergatorna, men människan når aldrig fram till full insikt. Hon kommer till korta, men Gud gjorde allt färdigt med sitt ord. Nu, på sjunde dagen, är skapelsen avslutad, och det finns ett syfte med hela denna skapelse. Gud skapade människan och satte henne på jorden. Vi läser:

- Och HERREN Gud planterade en lustgård i Eden österut och satte däri människan som han hade danat.

dela din passion med, som du kan ösa din kärlek över. Här börjar det hända något som talar om denna Guds utgivande kärlek:

- Då lät HERREN Gud en tung sömn falla över mannen, och när han hade somnat tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött.

Gud lät en tung sömn falla över Adam, och så utförde han ett kirurgiskt ingrepp på Adam; öppnade hans sida. Jag kan föreställa mig hur hela skapelsen stannar upp inför detta stora ögonblick. Vad är det som händer? Vad är det som sker?

Himlar och jord skapas med detta syfte att Gud har en plan för sin Son och för sin församling.

Gud placerade människan i lustgården som Herren hade planterat. Det var en plats, avskild från den övriga skapelsen. Där fanns nu människan, och fick ett uppdrag från Gud att bli hans medarbetare. Gud sa: - Nu ska du ge namn åt alla djur och växter. Adam gick där och såg djuren komma parvis: *”Du ska få det namnet, och du det namnet.”* Djuren hade varandra. Gud hade skapat tigerhanen och tigerhonan. Han hade skapat tjurar och kor, alla dessa djur, par med möjlighet att föröka sig och bilda familj, med möjlighet att växa och bli till välsignelse. Adam såg nu alla dessa förunderliga skapelser av Gud, och var med i verket där. Men själv var han ensam, utan någon möjlighet att ge uttryck för den inre känsla Gud själv lagt ner i honom. Gud skapade ju människan till sin avbild, och inom gudomen finns en oerhörd, utgivande kärlek. Där gick Adam med sin passion och längtan att få ge utlopp för sin inneboende kärlek. Vem skulle han ösa den över? Gud säger:

- Det är inte bra för mannen att vara ensam. Jag skall göra en medhjälpare åt honom, en som är hans like.

Adam, jag vill ge dig någon som du kan

Här står en färdig skapelse. Gud låter Adam falla i en djup sömn, och öppnar hans sida. Så plockar han sedan ut en del av Adams eget liv, och bygger därav en kvinna. Vilken oerhörd bild! Vilken sanning om hur Gud förbereder människan för en sann gemenskap. Kvinnan skapas. Adam vaknar så småningom upp ur denna djupa sömn och får se något som övergår allt det han tidigare skådat av skönhet. Han får se kvinnan och hela hans hjärta börjar vibrera. Adams inneboende passion börjar få utlopp, och då han får se kvinnans skönhet, börjar han att ösa sin kärlek över henne. Han ger och ger och ger och säger, det som står i vers 22:

-... och förde henne fram till mannen. Då sade mannen: »Ja, denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta maninna, ty av man är hon tagen.» (1 Mos 2:22-23)

Adam älskade henne över allt. Kvinnan älskade också sin man. Var fick hon sin kärlek ifrån? Hon besvarade hans utgivande kärlek. Hon existerade på grund av honom. Utan Adams liv skulle kvinnan inte ens finnas till. Hon fanns inom Adam innan hon uppenbarades och hon återspeglade hans liv.

Vi förstår att hela den här berättelsen

handlar om något som är så mycket större än det som här skedde i lustgården mellan Adam och hans hustru. Hon fick bära hans namn; var kött av hans kött, hon utgick från honom. Vi kan tala om gudomen och evigheten, men det är områden vi bara kan närma oss på ett ytligt sätt, och aldrig fullt ut förstå. Jo, en dag ska vi se, och en dag ska vi förstå, då när vi kommer in i denna härlighet, denna evighet som Herren har kallat oss till.

I 2 Kor 11:2 läser vi:

-... för att kunna ställa fram inför honom en ren jungfru.

När vi läser om Adam och hans hustru, kan vi se bilden om hur Gud förbereder församlingen för att ställas fram inför honom som en ren jungfru. Vi är renade i hans blod och i Honom är vi nya skapelser. Vi är hans kropp, men vi ska bli hans brud. Vi ska möta honom på skyn och då ska vi träda in i den himmelska härligheten. Men långt, långt innan skapelsen, innan universum existerade, långt innan det fanns något förutom gudomen; långt innan änglarna existerade, fanns gudomen med den totala enheten mellan Fadern och Sonen. Fadern och Sonen har alltid varit och kommer att förbli ett, som Jesus sa i Johannes evangelium. Han sa också :

- Liksom jag och fadern är ett, ska också ni bli ett i mig.

Fadern älskar Sonen över allt annat, och han öser sin kärlek över honom. Fadern är källan, ursprunget för denna utgivande kärlek, och vi kan se hur Sonen tar emot denna kärlek av sin Fader. Men så har vi detta dilemma som vi också mötte hos Adam innan han fick sin hustru. Sonen bär också denna oerhörda passion inom sig, att få ge sitt liv, och att få ge ut av sin kärlek; att få ösa ut denna sin kärlek över någon. Det här är stort.

Långt innan världens grund var lagd samtalas gudomen. Tänk om man kunde få höra detta samtal. Bibeln har gett oss vissa uttryck som kan hjälpa oss förstå en del. Paulus har skrivit om vad som från evärdliga tider var bestämt hos Fadern, vad som har blivit fullbordat inför våra ögon och det vi fått ta emot.

Vad är det man beslutar där i höjden? Det handlar inte om något tvång eller något mekaniskt. Det handlar om Guds vilja och om att hans vilja skulle ske. Det står så här:

Till slaktoffer och spisofter har du icke behag - öppna öron har du givit mig - brännoffer och syndoffer begär du icke. Därför

säger jag: ”Se, jag kommer; i bokrullen är skrivet vad jag skall göra.” (Ps 40:7-8)

Gud uttrycker sin vilja – jag vill! Och när Gud säger jag vill, då är det inte bara ett ord, som när du och jag säger att vi vill göra något, något som vi kanske aldrig kommer att göra. Nej, när Gud uttalar sin vilja, har det samma betydelse som att han utför sin vilja. Det är en handling. Det är något av ordets betydelse i grundtexten. Jag vill – jag handlar. Det harmoniserar med Guds hjärta. Jag vill! Jag vill att min Son ska ha en brud, en hustru, över vilken han kan ösa sin kärlek, över vilken han kan vara utgivande och ge allt för. En som han kan älska över

påstående om Guds vilja:

- Du, vår Herre och Gud, är värdig att mot- taga pris och ära och makt, ty du har skapat allting, och därför att så var din vilja, kom det till och blev skapat.

Jag vill, sa Gud. Sonen sa: Jag går! Att utföra din vilja o Gud är min lag. Min lust, det är församlingen.

Allt annat som är utanför detta som har med Guds härlighet, hans eviga gudom och de eviga tingen att göra; universum, jord, himlar allting, allt dyrbart som finns, är lagt under förgängelsen. Allt har ett slut, men inte bruden. Hon består för evigt. Gud lade allt annat under förgängelsen:

Det största Jesus gjorde var att han besegrade döden. Vet du vad det betyder för oss? Vi ska aldrig någonsin smaka döden.

allt annat. Utifrån detta börjar hela Guds skapelseverk. Himlar och jord skapas. Ljuset, havet, bergen, djuren, växterna. Allt skapas med detta syfte att Gud har en plan för sin Son. Gud har en plan för församlingen. När man talar om detta, ser man hur församlingen verkligen är pärlan i hela verket, hur församlingen som Guds ögonsten blir något av huvudtemat i hela skapelseberättelsen. Det är vad Gud för evärdliga tider har bestämt för dig och mig. Att vi ska få leva i hans härlighet, och vara hans Sons älskade brud.

Vi är upprättade och nya skapelser i Honom. När vi lyfter blicken, får vi ge varandra ny kraft, och påminna varandra om vilka vi är i Jesus. I Uppenbarelseboken finns ett ord som styrker detta

- Ty jag håller före att denna tidens lidanden intet betyda, i jämförelse med den härlighet som kommer att uppenbaras på oss. Ty skapelsens trängtan sträcker sig efter Guds barns uppenbarelse. (Rom 8:18-19)

Vad är Guds barns uppenbarelse? Det är Jesus! Det vi fått skåda in i och bli en del av. Hela skapelsen trängtar och längtar efter att förstå det du och jag har. Det står också:

- Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder.

Ändå finns det hopp. Också här ser man Guds plan för dig och mig. Människan vill ha det oförgängliga, men många vet inte var de ska söka. Människan söker alltid efter att kunna leva så länge som möjligt och hon vändas för döden och

det okända. Många är livrädda för att se gamla ut, att bli gammal och skröplig. Man vill hela tiden ha något som är bestående. Bibeln har svaret för människan. Vi sitter med facit i hand! Allt är lagt under förgängelsen. Det är inte Satan som har lagt skapelsen under förgängelsen, även om han har fördärvat jorden på många sätt. Han vill inte ha det så som det ser ut på vår jord. Han är ett bevis på ett stort misslyckande. Han vill inte att det ska vara krig och elände. Han ville skapa ett lyckorike där han får vara herre, där han får vara den som människor ska tillbedja. Han steg upp och ville detronisera Gud och fick sitt straff. Han är den som förvillar folken. Men han har inte lagt skapelsen under förgängelsen, utan det har Gud gjort för att allt är besmittat av synd.

Himlar och jord ska förgås, men så finns det en ny skapelse, som är tagen ur den nye Adams sida, som är byggd av Gud. Det som är taget ur Jesu sida ger evigt liv. Det var oerhört då Gud plockade ett revben ur Adams sida, men tänk på vad Jesus gjorde, då han steg ned i dödsriket. Jesus själv sa: - Om inte vetekornet faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Jesus gick ända ner i dödsriket. Men döden kunde inte behålla honom. Han utplånade synden, den synd som för evigt skulle skilja oss från Gud. Han uppfyllde lagen. Det finns inte längre något religiöst ok eller religiös trældom över våra liv, för vi är fria i Jesus.

Det största Jesus gjorde var att han besegrade döden. Vet du vad det betyder för oss? Hans brud, hans kropp, församlingen ska aldrig någonsin smaka döden. Vi fruktar inte döden, eftersom den är besegrad. Jesus steg ned och tog nycklarna från döden och dödsriket. I Johannes läser vi något som bara Jesus kan lova:

- Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som håller mitt ord, han skall aldrig någonsin se döden. (Joh 8:51)

Här har vi kommit till den punkten när döden är besegrad och då är tiden inne för att Kristi hemlighet ska kunna uppenbaras. Hans kropp är köpt fri från död och förgängelse. Det gamla är förgånget, något nytt har kommit. Golgata är platsen för församlingens födelse, platsen där allt fullbordades! ■

Välkommen till

Maranataförsamlingen i Stockholm

Ordinarie mötestider

Tisd: 12 & 19 Bibelstudium
Torsd: 19 Bönemöte
Lörd: 18 Bön och evangelisation
Sönd: 11 Förkunnelse
18 Väckelsemöte

Konferenser

Påskkonferens, 5-9 april
Sommarkonferens, 14 - 22 juli
Tältmöten planeras i Rålambshovsparken och på andra orter.
Annonsering på hemsidan.

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

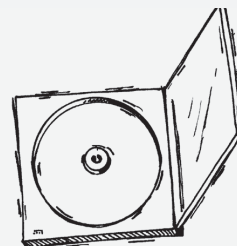
www.maranata.se • Tel: 08 98 56 83 • Bällstav. 100, BROMMA

Månadens CD

Väckelsemöten, förkunnelse, bibelstudier och radioprogram

Januari: Väckelsemöte med Robin Vidén, Roger Lindroos, Gertrud Johansson och Emanuel Johansson m fl.

Februari: Förkunnelse av Yngve Stenfelt
Ämne: *Det slaktade Lammets segerkraft*

Pris: 30 kr per cd eller 300 kr för ett helt år

JESUS kommer!

Arne Imsen sjunger med församlingen. Liveinspelad genuin väckelse-sång. 20 sånger och ett profetiskt brandtal om Jesu tillkommelse.

Pris 90 :-

Beställ via mail bmc@maranata.se
eller via telefon 08 - 98 56 83

Böcker utgivna på BMC-förlag hittar du på
www.maranata.se/media

Upprorsmän, stig fram!

Nu är det heliga trotsets timma.
Upprorsmän, stig fram!
Runt om oss klibbar förnekelsens dimma.
Upprorsmän stig fram!

Sanning och rätt stå med bakbundna händer.
Kristus blir korsfäst på nytt.
Vilddjuret rasar och skär sina tänder.
Lärjungaskaran har flytt.

Kristus kallar oss. Hur kan vi tveka?
Upprorsmän, stig fram!
Nu är det slut med att kristendom leka.
Upprorsmän, stig fram!

Kanske väntar oss natten och döden,
begabbelse spott och spe,
kanske de hemlösas flyktingöden,
smärtans Getsemane.

Intet får skrämma oss, intet på jorden.
Flykt är evärdelig skam.
Kristus själv satt sitt liv bakom orden:
Upprorsmän, stig fram!

Låt oss ej fegt krypa bakom varandra
på uppbrottets sträva dag!
Upprorsmän - det är ej alla de andra.
Det är just du och jag.

Nils Bolander